

Dallas - Fort Worth, Texas

Một AT&T, vận-động-trường khổng lồ
Một Stockyard Championship Rodeo, đấu trường bò tót
Một Shawnee Trail, ngọn đồi tượng đàn mục súc sừng dài
Một Vietnam Memorial War, tượng đài Việt-Mỹ
Khu kỷ-niệm Tổng-thống J.F.Kennedy
Thư viện Tổng-thống G.W.Bush
Từng thứ ấy đủ lôi cuốn tôi đến thăm Dallas-Fort Worth
(Chưa kể nhiều thứ khác).

Đã tưởng Dallas thua xa những thành phố lớn Hoa-Kỳ
Nhưng có đến tận nơi rồi, tôi mới thấy
Ngoài những thao trường sôi sục cuộc đua tranh
Những khách sạn, bảo tàng, công viên hiện đại
Những trung tâm giải trí hấp dẫn
Những toà nhà kính tân kỳ cao ngất
Khác gì đâu New York, Chicago, San Francisco.
Và phi trường quốc tế bận rộn hạng chín toàn cầu
(Đứng sau phi trường Atlanta_hạng một)

Còn gì nữa ở Dallas-Fort Worth?
Hai thành phố song sinh của tiểu bang Texas
Một tiểu bang mang danh Lone Star State
Có diện tích thứ nhì, sau Alaska
Với đất rộng bao la và kỹ nghệ cao cấp
Thừa khả năng xây dựng hệ thống xa lộ tối tân
Đang cuốn hút về đây
Nhiều nhà máy, trụ sở công ty tứ xứ
Với cả một tương lai rộng mở
(Chỉ thiếu hệ thống xe điện ngầm).

Tôi đã đi qua từ Downtown ra đến ngoại thành
Bằng xa lộ liên bang và đường cao tốc toll-free
Rất ngạc nhiên thấy mặt đường toàn màu vàng cát
Của chất xi-măng, dẫn chắc
Không phải của chất nhựa mịn màu đen
Ngay trong những khu nhà dân tân lập ngoại ô
Mặt đường cũng bằng xi-măng kiên cố
Rộng gấp rưỡi bình thường, có rãnh kẻ ô vuông
Và lấp ló bên hàng cây xanh tương đối thấp
Là những ngôi nhà bằng gạch màu đỏ đậm
Với giá cả đang cao vọt không ngờ.

Rồi từ ngôi tháp Reunion Tower
Trong một ngày bầu trời xanh ngát
Ngắm skyline Dallas đẹp mắt
Hay nhìn xuống dưới chân
Hàng ngàn con nhện cơ giới đang bò ngang dọc
Trên một lưới nhện cầu vượt giao lộ khổng lồ
Bùng bùng sức sống mãnh liệt
Đang vươn lên
Của Texas_và của dân tộc Hoa-Kỳ.

Từ thuở thanh niên cách đây nửa thế kỷ
Tôi đã khóc về cái chết của J.F. Kennedy
Nhà lãnh đạo trẻ trung nước Mỹ
Một thuyền trưởng dũng cảm trong thế-chiến
Một tấm gương cho tuổi trẻ năm châu đầy nhiệt huyết
Đừng đòi hỏi đất nước làm gì cho chúng ta
Mà hãy tự hỏi chúng ta làm được gì cho đất nước
(Tôi muốn nhắc câu nói này cho thế hệ trẻ Việt-Nam)
Nhưng lòng ngưỡng mộ nay đã dần dần suy giảm
Bởi những trang sử mới đang mở cho tôi biết
Trách nhiệm gần xa về cái chết
Quá bi thảm của Tổng-thống Đệ nhất Cộng-hoà nước tôi.

Thôi nhá !
Giã từ Dallas
Thành phố tôi đã đi qua
Bên bờ cơn bão Patricia
Để yêu và để nhớ
Hơn là day dứt mãi về vãn nạn đau buồn trong lịch sử
Của Việt Nam tôi
Của một thời binh lửa...

HồngNguyên/H.N.T., Nov.9.2015

